

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

39. Dæmoniacos et lunaticos, qui diuino benedicio multis retro annis apud Gheelam Brabantiaë, vbi corpus S. Dymnæ requiescit, tandem liberari consueuerunt, eo die quo Martinus Lutherus defunctus est, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Demoniacos & lunaticos, qui diuino beneficio multis retro annis apud Gheelam Brabantia, ubi corpus S. Dymnae requiescit tantum liberari consueuerunt, eo die quo Martinus Lutherus defunctus est, suis hostibus ad horas aliquot exoneratos fuisse.

C A P. X X X I X.

Narrauit mihi Ven. Dominus N. doctrina & vite sanctimonia commendatissimus, atque etiamnum super eo ipso die quo nouus Euangelista Martinus Lutherus defunctus est, vniuersos demoniacos, qui id temporis ad Gheelam Brabantiae spe liberationis, quae apud corpus S. Dymnae diuino beneficio plurimi istic iam inde a multis retro annis consequi solent, aduecti a teterrimis illis & horrendis demonibus spiritibus suis liberatos. Postridie vero eisdem rursus obsessos & discrutiatos fuisse. Demones vero cum interrogarentur ubi praesentatiuissent, respondisse: Principem ipsorum archidemonem praecipisse, ut vniuersi spiritus maligni ad sui prophetae & fidelis compatriotae D. Martini Lutheri exequias confluere congruere enim, ut qui quam plurimos ad se seduxisset, a quam plurimis ad eum solenniter deduceretur.

Hanc historiam cum in praesentia quadam honoratorum virorum referrem, quadam magni principis Consiliarius submisit se fuisse Illebij in aedibus paternis Lutheri,

quibus & defunctus est, ibidemque paulò ante mortem Lutheri, quendam Lutherò à multis annis seruietem fortè è fenestra cubiculi, in quo id temporis erat Lutherus, fontem, rivulos suos grato murmure emanantem, voluisse conspicere, in cuius margine mox ille viderit plurimos teterrimos cacodæmones, huè illuc saltitantes, quo visu cùm ille vehementer percelleretur, animoque & vultu totus mutaretur, rogasse Lutherum palloris istius & subitæ mutationis causam. Quam cùm ille celaret, tandem resumpto spiritu, rursus paululum è fenestra prospexerit, ac denuò dæmones terribilibus teterimarum bestiarum formis aspiciens, maiori horrore ac trepidatione concussus sit. Cumque rursus Lutherus instaret, vt quid vidisset ediceret: tandem illum rem visam Lutherò aperuisse. Qui cùm paulò post defungeretur, & cadaver Illebio wittenbergam veheretur, toto illo itinere innumeraibilem cornorum horredum in modum crocitatium, multitudinem fumus superuolitasse, ac VVittembergam vsque comitatum suum præstitisse. Atque hi procul dubio fuerunt isti, (aiebat idem ille Consiliarius) qui mandato principis & archidæmonis sui, vasa, quæ prius occupant, dimittentes, ad exequias Martini Lutheri confluxerunt, ne quisquam istorum tantis deesse videretur solennijs.

Fride-